

מ"ת 57397/05/16 - מדינת ישראל נגד אסאמה אשהב

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

מ"ת 57397-05-16

המבקשת

בעניין: מדינת ישראל
נגד

המשיב

אסאמה אשהב

ב"כ המבקשת: עו"ד מרים בן-גל

ב"כ המשיב: עו"ד יעקב טולדו

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום בו הוא מואשם בעבירות של ניסיון חטיפה וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על-פי הנטען בכתב האישום, ביום 9.5.16 בסמוך לשעה 22:00, הגיע המשיב ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לבית הנמצא ברחוב א-זהרה בירושלים, בו מתגורר המתלון, וזאת בכוונה להכותו ולחוטפו. המשיב והאחרים המתונו למתלון בשער ביתו. כעבור מספר דקות הגיע המתלון למקום ונכנס דרך השער. משהבחינו המשיב והאחרים במתלון אשר נכנס למתחם ביתו, ובעוד המתלון סוגר את השער אחריו, התקרבו אליו המשיב והאחרים תוך שהם צועקים לו "משטרה", ודחפו את המתלון פנימה אל תוך הבניין. המשיב והאחרים חבטו בצוואת המתלון באגרופים בכל חלקי גופו, והיכו אותו בראשו בעזרת כלי חד שטיבו אינו ידוע במדויק למבקשת, בעוד המתלון שוכב על הרצפה. באותה עת, ועל פי התכנון המוקדם לחטוף את המתלון, הגיע למקום רכב מסוג מאזדה 6 שזוּפו בו לוחיות הרישוי, וחנה בסמוך לשער הבניין. מהרכב ירד אדם שזהותו אינה ידועה למבקשת, אשר פתח את הדלת הימנית האחורית של הרכב והצטרף למשיב ולאחרים בעודם תוקפים את המתלון. המשיב והאחרים אזקו את רגליו של המתלון באמצעות אזיקון במטרה להכניסו בכוח לרכב. כמו כן, הם סתמו את פיו של המתלון באמצעות סרט דביק שהצטיידו בו מבעוד מועד, וניסו לאזק את ידיו באמצעות האזיקון, אך בשל התנגדותו לא הצליחו לעשות זאת. המשיב והאחרים ניסו למשוך את המתלון אל מחוץ לבניין בכדי להכניסו בכוח לרכב. או אז, הגיעו כוחות משטרה למקום והמשיב

והאחרים נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשי המשיב נגרמו למתלונן שברים באף, חתכים בראשו, המטומות ושפשופים בחלקי גופו, והוא אושפז למשך יומיים בבית החולים.

3. כאמור, עם הגשת כתב אישום, הגישה המבקשת את הבקשה שלפניי. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

4. מחומר הראיות עולה, כי עובד ניקיון של עיריית ירושלים, מר עבד אלכרים דדו, שעבד במקום וראה את שמתרחש, הגיע בריצה לתחנת המשטרה הנמצאת בסמוך כדי להזעיק עזרה, ושם הוא פגש מחוץ לתחנה בשלושה שוטרים שיצאו למשימת שיטור שגרתית. מר דדו סיפר לשוטרים על אשר התרחש, ולשמע דבריו, השוטרים רצו למקום ההתרחשות. כאשר הם הגיעו למקום הבחינו במכונת המאזדה השחורה אשר נמלטה מהמקום. השוטרים ומר דדו שהתלווה אליהם הבחינו בשני חשודים שיוצאים מדלת הבניין בו מתגורר המתלונן. השוטר ואסים שאהין מסר, כי הבחין שבידי החשודים יש סכינים. השוטר שאהין הורה להם לעצור, ואולם החשודים החלו לרוץ מהמקום. כאשר הגיעו לצומת הנמצא במרחק 10 מטרים מהמקום, שני החשודים התפצלו כאשר אחד פונה לכיוון אחד והשני פונה לכיוון אחר. השוטר שאהין המשיך לרוץ אחר אחד החשודים תוך שהוא שומר עמו על קשר עין. לדבריו, החשוד הוריד על פניו כובע שהיה על ראשו, שהפך להיות רעלת פנים. בנוסף, הרים על ראשו את כובע הקפוצ'ון אותה לבש. השוטר שאהין צעק לחשוד: "עצור, או שאני יורה", ואולם החשוד המשיך לרוץ. לדברי השוטר, הוא ירה באקדחו שתי יריות באוויר, ומכיוון שהחשוד לא עצר אלא המשיך לרוץ, הוא ירה לכיוון פלג גופו התחתון ופגע בו. החשוד המשיך לרוץ ונכנס למספרה שהייתה פתוחה באותה עת. השוטר נכנס אחריו למספרה, כשאקדחו שלוף בידו, והוא ראה את החשוד כשהוא עומד ליד כיור שהיה בחדר קטן ושוטף ידיים, לאחר שהוריד את הקפוצ'ון אותו לבש. השוטר גם הבחין ברעלת הפנים. בשלב זה צעק השוטר לחשוד כי הוא עצור ושוטר נוסף שהגיע אזק את החשוד. פרט לקפוצ'ון שנתפס במקום נתפסו גם כפפות ורעלה בצבע שחור. החשוד שנתפס הוא המשיב שלפניי. על הקפוצ'ון ועל הכפפות נמצא דם שנקבע כי הוא דמו של המתלונן.

5. המשיב דוחה את הטענות המופנות כלפיו. לדבריו, באותו ערב הוא הגיע מביתו שבכפר עקב כדי להתפלל במסגד אל אקצה, ולאחר שסיים את התפילה הוא החל לחזור חזרה לביתו, אלא שבדרך הוא הבחין באנשים שהתקיפו את המתלונן והוא נחלץ לעזרתו. לדבריו, כאשר הוא הבחין בשוטרים הוא החליט לברוח משום שהוא חשש שהשוטרים יפגעו בו. המשיב אינו מכחיש כי היו לו כפפות ואולם הוא טוען, כי הכפפות שימשו אותו כיוון שהוא רוכב על קטנוע.

6. הגעתי לכלל מסקנה כי יש ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. מדברי העד דדו והשוטר ואסים עולה תמונה של אדם שנכח בזירת העבירה ונמלט ממנה חרף הקריאות שהורו לו לעצור, וחרף יריות אזהרה שנורו באוויר, כטענת השוטר. המשיב המשיך להימלט גם לאחר שכדור אחד פגע בידו. התנהגות זו אינה מתיישבת עם טענת המשיב שהוא נחלץ לעזרתו של המתלונן, שהרי אם כך היה, לא הייתה לו סיבה לברוח. לכך יש להוסיף, כי ברשותו של המשיב נמצאו כפפות ורעלת פנים, ולדברי השוטר שאהין,

הוא הבחין גם שהמשיב החזיק בסכין. לכך יש להוסיף, כי המתלונן דחה בהודעותיו את הטענה כי מישהו נחלץ לעזרתו. ועוד יש להוסיף, כי האירוע התרחש במקום שאינו סביבתו הטבעית של המשיב המתגורר, כאמור, בכפר עקב. טענתו כי הגיע להתפלל במסגד אל אקצה לא נתמכת בראיות משכנעות, וגם אם הגיע להתפלל, לא ברור מדוע לא נסע ישר מהמסגד לביתו שבכפר עקב, אלא עשה דרכו ברגל למקום התרחשות האירוע.

7. אכן, חומר החקירה לא מצביע על מניע למעשים שנעשו כלפי המתלונן, שמסר כי אין לו שום סברה מי ירצה לפגוע בו ולחטוף אותו באופן המתואר בכתב האישום. לשאלת המניע אין בשלב זה מענה, ואולם אין בכך כדי לגרוע משאלת קיומן של ראיות לכאורה כלפי המשיב, יהא המניע אשר יהא.

8. המעשים המיוחסים למשיב, כשלעצמם, מצביעים על מסוכנותו הרבה. העובדה שלפי שעה לא ידוע המניע להתרחשות, מגבירה את החשש. למשיב יש שורה של הרשעות קודמות, הוא ריצה עונשי מאסר, והשתחרר לאחרונה ממאסר ממושך. בכל אלה יש כדי להצביע על הסכנה הנשקפת מפניו אם ישוחרר, מחד, ועל הספק הקיים בשאלת התכונות של חלופת מעצר, מאידך. עם זאת, על מנת שבפני בית המשפט תהיה תמונה מקיפה יותר, מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של המשיב.

9. המשך הדיון יתקיים ביום 27.6.16 בשעה 10:00.

10. **המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לשירות המבחן;**

11. **המזכירות תזמן את המשיב משב"ס וכן מתורגמן לשפה הערבית.**

ניתנה היום, ב' סיוון תשע"ו, 08 יוני 2016, בהעדר הצדדים.